

[Løje.]

forstaa, at man dog ogsaa kan spænde Buen for stramt. Jeg vil navnlig henstille til den højtærede Handelsminister saa indtrængende og saa venligt, som jeg i denne Forbindelse kan gøre det, at han vil benytte den forholdsviis store Indflydelse, som Handelsministeren ifølge hele denne Lovgivning har, og den Indflydelse, som Handelsministeren ifølge hele sin tidligere Stilling inden for de danske Fagforeninger har, til at bibringe dem Forstaaelsen af, at dette gaar ikke, dette *kan* det danske Landbrug ikke tage, dette *kan* vi ikke finde os i. Jeg vil ikke i denne Forbindelse sige noget som helst om, hvorvidt det danske Landbrug hidtil har været i Stand til at lønne sine Arbejdere paa tilfredsstillende Maade eller ikke — det har efter min Opfattelse ingen som helst Forbindelse med hele denne Sag —, men jeg vil gerne sige, at Produktionsvilkaarene i det danske Landbrug som Helhed er af en saadan Beskaffenhed, at Landbruget ikke i dette Øjeblik kan tage en meget betydelig Lønforhøjelse, som man jo kan faa Indtrykket af, at der fra visse Sider inden for Fagforeningsbevægelsen næres stærke Ønsker om og sættes meget ind paa at faa gennemført.

Jeg vil med disse Bemærkninger anbefale en hurtig og velvillig Behandling af dette Lovforslag. Det haster, det er om at gøre, at vi faar det gennemført saa hurtigt som muligt, og jeg haaber, som sagt, at Handelsministeren og andre, der har Indflydelse i dette Spørgsmaal, senere hen vil gøre deres Indflydelse gældende, saa at der ikke bliver slaaet noget i Stykker, som helst ikke skulde slaas i Stykker.

Grønning: Lovforslaget tilsigter som allerede nævnt af foregaaende Ordførere at videreføre den Sukkerordning, som nu i en Aarrække har været gældende. Den første Lov om en saadan Ordning fremkom i 1932 og er senere afløst af en Række andre Love med de Ændringer, som Tiderne og Prisforholdene har nødvendiggjort. Der har ikke altid været lige stor Tilfredshed med de vedtagne Sukkerordninger. Høstudbyttet spiller i saa Henseende en overordentlig stor Rolle, og der har særlig været eet Aar, hvor Udbyttet laa saa langt nede, at det nærmest havde Karakter af Misvækst; det var 1934. Det er der senere bødet lidt paa, men i det store og hele maa det siges, at de gennemførte Sukkerordninger har været til Fordel for alle Parter: for Staten, der foruden den Sikkerhed, det giver at have en vigtig Produktion i Indlandet, tillige

herigennem har kunnet opretholde en meget betydelig Beskæftigelse; for Arbejderne, som gennemgaaende har haft vellønnet Arbejde, og for Dyrkerne, der nu engang er fortrolige med denne Produktion og har indarbejdet den som et vigtigt Led i det nuværende Landbrugssystem. Heller ikke maa det glemmes, at Sukkerroedyrkning aflaster anden Landbrugsproduktion, for hvilken det ikke altid har været helt let at finde Markeder.

Det foreliggende Lovforslag slutter sig nær til den tidligere Ordning, idet de væsentligste Ændringer kan sammenfattes i den Forhøjelse af Roepriserne med 20 Øre, fra 1 Kr. 90 Øre til 2 Kr. 10 Øre pr. Dobbeltcentner, som foreslaas. I Forbindelse hermed stilles der Forslag om en Forhøjelse af Fabrikernes Melisnotering fra 33 til 35 Øre pr. kg. Forhøjelserne er nødvendiggjort ved de stigende Produktionsomkostninger paa alle Omraader og ved den yderligere Forhøjelse af Arbejdslønningerne, som forventes at ville finde Sted.

Da Lovforslaget som nævnt i Princippet følger den bestaaende Lovgivning, der er fuldt indarbejdet, og over for hvilken der ikke er rejst væsentlige Anker, og da det er bygget paa Overenskomst med Overbestyrelsen for De samvirkende danske Sukkerroedyrkerforeninger, og da Arbejdsgiverne og De danske Sukkerfabrikker er indforstaaet med det, vil Forslaget sikkert ikke møde Vanskeligheder her i Rigsdagen.

Selve Praktiseringen af Ordningen i de Landsdele uden for Lolland-Falster, hvor man ikke har en almindelig Arbejdsoverenskomst, og hvor en saadan Overenskomst for alt Landbrugsarbejde nu er krævet fra Landarbejderforbundets Side som en Betingelse for en Overenskomst om Sukkerroearbejdet, vil maaske ikke gaa helt saa glat. Naar et saadant Krav er stillet, er det naturligvis Udtryk for en indre Magtfølelse, hvis Udfoldelse det er vanskeligt at afgrænse til det i hvert enkelt Tilfælde rimelige Omraade, som i dette Tilfælde Sukkerroeproduktionen. Men det maa anerkendes, at den Bivogn, der saaledes er hæftet til Forslaget, selv om dette ikke fremgaar deraf, dog er synlig for alle, saaledes at enhver i Landsdelene Sjælland, Fyn og Jylland ved, at Tegning af Roearaler til Fabrik betyder Forpligtelse til Forhandling om en almindelig Arbejdsoverenskomst.

Selv om jeg maa beklage, at Forhandlingerne om Arbejdsoverenskomsterne ikke er ført til Ende, inden Lovforslaget fremsattes — og det er jo meget sent, det er fremsat —, maa jeg dog tilraade hurtig Gennemførelse, da Saatiden er inde. Men